"தன்னையறிதல்" என்பதே மிகப்பெரிய கலை. தன்னை நோக்கித் திரும்பி, தன் செயல்கள்மீது கவனம் செலுத்தி, தன்னைத்தானே கேள்விகள் கேட்டு – "சுயசோதனை" செய்து கொள்வதன் மூலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் நம்மை நாமே அறிந்து கொள்ள முடியும்.

இன்னொரு வழியும் இருக்கிறது. அதுதான் பிறர் மூலம் நம்மை அறிந்து கொள்வது. அன்றாட வாழ்க்கை தனிமை யானதல்ல. மனிதனால் தனியாய் வாழ முடியாது. கூடி வாழும் சமூகமாகத்தான் மனிதப்பிறவி உருவெடுத்திருக்கிறது. அப்படிக்கூடி வாழும் வாழ்க்கை சிறக்க வேண்டுமெனில் பிறரோடு பழகும்முறை மிகவும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது.

பிறரோடு பழகும்போது நாம் இரண்டு முக்கிய அம்சங்களை உற்று நோக்க வேண்டியுள்ளது. ஒன்று–தன்னைத்தானே அறிந்து கொள்ள முடியும். மற்றொன்று– நம்மோடு உறவாடும் பிறரையும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.தன்னை அறிந்து கொள்வது பற்றி முந்தைய மாதங்களில் பார்த்தோம். பிறரைப் புரிந்து கொள்வதைப் பற்றி இந்த இதழில் பார்ப்போம்.

இங்கே சில பாடல் வரிகளை உங்கள் முன் வைக்கிறேன். அவை–பிறரைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்திவிடும்...

"யாரைத்தான் நம்புவதோ பேதையின் நெஞ்சம் அம்மம்மா பூமியிலே யாவும் வஞ்சம்!" – என்கிறாள் ஒரு நாயகி.

இப்படி இவர் வருத்தப்படுவதும், பூமி முழுவதும் வஞ்சம்தான் என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டதும் ஏன் என்று புரிகிறதா?

மற்றவர்கள் இவரைப் புரிந்து கொள்ள வில்லையா? அல்லது இவர் மற்றவர்களைப் புரிந்து கொள்ளவில்லையா? இப்படியும் இருக்கலாம்; அப்படியும் இருக்கலாம். ஆனால் எது எப்படியோ 'ஒருவர் மற்றவரைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பது மட்டும் மறைக்க முடியாத உண்மை.

மற்றொரு பாடல் வரி குறிப்பிடத்தக்கது.

"யாரை நம்பி நான் பொறந்தேன்
போங்கடா போங்க...
என் காலம் வெல்லும் வென்றபின்னே
வாங்கடா வாங்க..."

தாம் பெற்ற பிள்ளைகளே தம்மை புறக்கணித்தபின் புலம்பி அழும் பெற்றோரின் வருத்த வரிகள் இவை. ஏன் இந்த அவலம்? தம்மால் பெறப்பட்டு, தம்மாலேயே வளர்க்கப் பட்ட தமது இரத்தம்–தமக்கு எதிராக வளர்ந்தது எப்படி என்று பலருக்கும் புரிய வில்லை என்பது நடைமுறையில் அன்றாடம் நாம் காணும் நிலவரம்தான். இதன் வெளிப்பாடுதானே முதியோர் இல்லங்கள்.

"ஒன்னுமே புரியலே உலகத்திலே"
– என்று ஒரு நாயகன் புலம்புவதும் இதனால்தான்.

"உன்னைச்சொல்லிக் குற்றமில்லை
என்னைச்சொல்லிக் குற்றமில்லை
காலம் செய்த கோலமடி;
கடவுள் செய்த குற்றமடி...'''

என்று காதலன் – காதலிக்குள் ஏற்படும் முரணும் புரிதலின்மையால்தான்.

"பாலூட்டி வளர்த்த கிளி
பழங்கொடுத்துப் பார்த்தகிளி

மகனைப் பிரிந்த தந்தையின் வேதனை.

உனக்கு தெரியாததை, தெரியாது என ஒப்புக்கொள்வதற்குப் பெயர்தான் அறிவு.

"அண்ணன் என்னடா தம்பி என்னடா
அவசரமான உலகத்திலே...''

என்னும் வரிகளில் எதிரொளிப்பவை றவின் அவலம். அவசர உலகில் சையின் விளைவாய் மனிதப் புரிதல்கள் ந்தாடப்படுவதன் படப்பிடிப்புதான் இவை.

காரணங்கள் ஆயிரம் சொல்லலாம். ஆனால் மனித உறவுகள் சின்னா பின்ன மாவதை நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

மாறாக இப்படியும் உறவுகள் இல்லாமல் இல்லை...

"ஓராயிரம் பார்வையிலே
உன் பார்வையை நான் அறிவேன்
உன் காலடி ஓசையிலே
உன் காதலை நானறிவேன்''

என்னும் வரிகளில்

"நான் பேச நினைப்பதெல்லாம்
நீ பேச வேண்டும்
நாளோடும் பொழுதோடும்
உறவாட வேண்டும்''

என்னும் வரிகளில் உறவின் உயரங்களை நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

"உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால்
என் நெஞ்சில் உதிரம் கொட்டுதடி''
"ஆலம் விழுதுகள் போல் உறவுகள்
ஆயிரம் வந்துமென்ன
வேரென நீயிருந்தாய் - அதில்நான்
வீழ்ந்துவிடாதிருந்தேன்...''

இந்தப் பாடலில் அன்பின் முதிர்ச்சியை நம்மால் அதிர்வலையாய் உணர முடிகிறது.

"செல்லக்கிளிகளாம் பள்ளியிலே
செவ்வந்திப் பூக்களாம் தொட்டிலிலே
என் கண்மணிகள் ஏன் தூங்கவில்லை''

என்னும் பாடல் வரிகளில் அன்பு வருடல் களாக நம்மை மெய் மறக்கச் செய்கின்றன.

அன்பு, பாசம், நேசம், காதல், கருணை என எண்ணற்ற உணர்வுகள் - நாம் மற்றவர் மீது கொண்டிருக்கும் பிடிப்பை, நெருக்கத்தை, இணக்கத்தை நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன.

அதே நேரத்தில் கோபம், எரிச்சல், அதிருப்தி, வெறுப்பு, விரக்தி போன்ற அவல உணர்வுகளும் நம்மை அலைக்கழிக்கின்றன.

உறவுகளை மேம்படுத்தும் உணர்வுகளை வளர்த்துக் கொண்டால் நம்மை நோக்கி பலரையும் ஈர்க்க முடியும். அதனால் நம்மால் எதையும் ஈடுபாட்டோடு செய்ய முடியும்.

உறவுகளை உடைப்பது எளிது. ஆனால் வளர்ப்பது அரிது. உறவுகள் இல்லாத மனிதன் சிறைக்குள் வாழ்பவன். உறவுகளை வளர்த்துக் கொள்பவன் சிறகுகளை வளர்த்துக் கொள்கிறான்.

எனவே நட்பை, காதலை, அன்பை வளர்த்துக் கொண்டால் நமக்கும் மற்றவர் களுக்குமிடையேயான முரண்பாடுகளைத் தவிர்த்து உடன்பாட்டை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

பிணக்கம் தவிரித்து, குதர்க்கம் தவிர்த்து இணக்கம் வளர்ப்பது எப்படி? அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை வரும் மாதத்தில் பார்ப்போம்.

முன்னேறுவோம்.

எழுந்து தைரியமாக நின்றால் ; உன் விதியை நீயே நிர்ணயிப்பாய்.